

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

FRAMSELD REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2016/778

2022/EES/34/01

frá 2. febrúar 2016

um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB að því er það varðar við hvaða aðstæður og með hvaða skilyrðum hægt er að fresta greiðslu á sérstökum eftiráframlögum að hluta til eða að öllu leyti, og um viðmiðanir til að ákvarða starfsemi, þjónustu og rekstur að því er varðar nauðsynlega starfsemi, og til að ákvarða starfssvið og tengda þjónustu varðandi kjarnastarfssvið (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB frá 15. maí 2014 sem kemur á ramma um endurreisn og skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja og um breytingu á tilskipun ráðsins 82/891/EBE og tilskipunum 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ESB, 2012/30/ESB og 2013/36/ESB og reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 og (ESB) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 2. gr. og 4. mgr. 104. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Skilastjórnvald ætti að fresta sérstökum eftiráframlögum, sem um getur í 104. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, ef stofnun óskar þess til að greiða fyrir mati skilastjórnvaldsins á því hvort hún uppfyllir skilyrði fyrir frestun sem sett eru fram í 3. mgr. 104. gr. tilskipunar 2014/59/ESB. Viðkomandi stofnun ætti að veita allar upplýsingar sem skilastjórnvaldið telur nauðsynlegar til að framkvæma slíkt mat. Skilastjórnvaldið ætti að taka tillit til allra upplýsinga sem eru aðgengilegar lögbærum landsyfirvöldum til að forðast tvíverknað í tengslum við tilkynningarskyldu.
- 2) Þegar áhrif af greiðslum á sérstökum eftiráframlögum á gjaldfærni eða laust fé stofnunarinnar eru metin ætti skilastjórnvald að greina áhrif greiðslunnar á eiginfjár- og lausafjárstöðu stofnunarinnar. Greiningin ætti að ganga út frá því að tap á efnahagsreikningi stofnunarinnar sé jafnt fjárhæðinni sem greiða skal á þeim tíma þegar hún fellur í gjalddaga og gera spá um eiginfjárlutfall stofnunarinnar í kjölfar þessa taps innan viðeigandi tímaramma. Í greiningunni ætti einnig að gera ráð fyrir útstreymi fjármuna sem er jafnt fjárhæðinni sem greiða skal á þeim tíma þegar hún fellur í gjalddaga og ætti að meta greiðsluhæfisáhættuna.
- 3) Samkvæmt endurbóta- og skilaáætlunum þurfa stofnanir og skilastjórnvöld að geta greint og tryggt samfellu nauðsynlegrar starfsemi stofnana eða samstæðna.
- 4) Samfella nauðsynlegrar starfsemi stofnunar í skilameðferð er meðal helstu markmiða skilameðferðarinnar. Henni er ætlað að tryggja fjármálastöðugleika og vernda raunhagkerfið og er því þungamiðja í gerð endurbóta- og skilaáætlana. Nauðsynleg starfsemi getur tekið til innlána- og útlánastarfsemi, greiðslu-, stöðustofnunar-, vörslu- og uppgjörþjónustu, starfsemi heildsölufjármögnunarmarkaða sem og fjármagnsmarkaðs- og fjárfestingarstarfsemi.
- 5) Nauðsynleg starfsemi stofnunar eða samstæðu er tilgreind í endurbótaáætlun hennar. Skilastjórnvaldið ætti að meta endurbótaáætlunina sem myndar grundvöllinn fyrir skilaáætlunina. Skilastjórnvaldið ætti að framkvæma eigið mat á nauðsynlegri starfsemi við gerð skilaáætlunar og ætti að sýna fram á hvernig hægt væri að aðgreina nauðsynlega starfsemi og kjarnastarfssvið lagalega og fjárhagslega frá annarri starfsemi, til að tryggja samfellu ef stofnunin fer í greiðsluþrot.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjóð. ESB L 131, 20.5.2016, bls. 41. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 187/2018 frá 10. júlí 2019 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjóð. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 190.

- 6) Við mat á skilabærni stofnunar ættu skilastjórnvöld að taka tillit til þess hvort valin skilastefna tryggir samfellu nauðsynlegrar starfsemi og hvort vald til að fjarlægja eða taka á annmörkum á skilabærni tengist nauðsynlegri starfsemi. Í sviðsmynd eftirgjafar væri á sama hátt hægt að undanskilja skuldbindingar frá eftirgjöf ef slík undanþága er algerlega nauðsynleg og hófleg til að ná fram samfellu nauðsynlegrar starfsemi. Nauðsynleg starfsemi skiptir líka máli við framkvæmd á brúarbankaúrræði þar sem brúarbankastofnun ætti að viðhalda nauðsynlegri starfsemi.
- 7) Nauðsynlega starfsemi ætti að greina í tveggja þrepa ferli: í fyrsta lagi framkvæma stofnanirnar sjálfsmat þegar þær gera endurbótaáætlanir sínar. Í öðru lagi framkvæma skilastjórnvöld gagnrýna skoðun á endurbótaáætlunum einstakra stofnana til að tryggja samkvæmni og samhengi sem bankar nota í nálgun sinni. Þar sem skilastjórnvöld hafa yfirsýn yfir hvaða starfsemi skiptir meginmáli til að viðhalda fjármálastöðugleika sem heild ættu þau að taka lokaákvæðanir um tilgreiningu á nauðsynlegri starfsemi að því er varðar gerð og framkvæmd áætlana um skilameðferð.
- 8) Nauðsynleg þjónusta ætti að vera þær grundvallaraðgerðir, -starfsemi og -þjónusta í þágu einnar (sérþjónusta) eða fleiri rekstrareininga eða lögaðila (samnýtt þjónusta) innan samstæðunnar sem þörf er á til að veita eina eða fleiri nauðsynlegra starfsemi. Ein eða fleiri einingar (t.d. aðskilinn lögaðili eða innri eining) geta veitt nauðsynlega þjónustu innan samstæðunnar (innri þjónusta) eða henni gæti verið útvistað til ytri veitanda (ytri þjónusta). Þjónusta ætti að teljast mikilvæg ef röskun á henni getur valdið alvarlegri hindrun á eða komið algjörlega í veg fyrir að nauðsynlegri starfsemi sé sinnt þar sem hún er órjúfanlega tengd hinni nauðsynlegu starfsemi sem stofnun framkvæmir fyrir þriðju aðila. Auðkenning hennar byggist á auðkenningu nauðsynlegrar starfsemi.
- 9) Stofnanir og skilastjórnvöld ættu einnig að auðkenna nauðsynlega þjónustu í endurbóta- og skilaaætlunum. Að því marki sem nauðsynlegri þjónustu er útvistað til þriðju aðila ættu skilastjórnvöld að geta takmarkað mat sitt við það sem nauðsynlegt er til að sannreyna hvort stofnunin er með viðeigandi áætlun um rekstrarsamfellu.
- 10) Að ákvarða að þjónusta sé nauðsynleg ætti að gera stofnunum kleift að tryggja áframhaldandi aðgengi að þessari þjónustu með því að veita hana í gegnum einingar sem hafa viðnámsþrótt við fall, eða með því að koma á fót viðeigandi fyrirkomulagi þar sem hún er veitt af ytri veitanda.
- 11) Meginmunurinn á nauðsynlegri starfsemi og kjarnastarfssviðum felst í þeim áhrifum sem viðkomandi starfsemi hefur. Nauðsynlega starfsemi ætti að meta út frá því hversu mikilvæg hún er fyrir starfsemi raunhagkerfisins og fjármála-markaðanna og þar með fyrir fjármálastöðugleikann í heild en kjarnastarfssvið ætti að meta með tilliti til þess hversu mikilvæg þau eru fyrir stofnunina sjálfa, s.s. hve mikið þau leggja af mörkum til tekna og hagnaðar stofnunarinnar.
- 12) Að því marki sem endurbótaáætlunin ætti að innihalda ítarlega lýsingu á ferlum til að ákvarða virði og markaðshæfi kjarnastarfssviða, rekstrar og fjármuna stofnananna ætti endurbótaáætlunin einnig að innihalda kortlagningu á nauðsynlegum rekstri stofnunarinnar og kjarnastarfssviðum og lýsingu á því hvernig hægt væri að aðgreina nauðsynlega starfsemi og kjarnastarfssvið, lagalega og fjárhagslega, frá annari starfsemi til að tryggja samfellu við fall stofnunarinnar. Í skilameðferð getur samfella nauðsynlegrar starfsemi og kjarnastarfssviða réttlætt að vissar skuldbindingar séu undanþegnar beitingu eftirgjafarúrræðisins og getur líka réttlætt framsal hennar til brúarbanka.
- 13) Kjarnastarfssvið eru oft tengd því hve mikið þau leggja af mörkum til fjárhagslegrar afkomu stofnunarinnar en ekki er víst að slík nálgun nái fullkomlega yfir öll kjarnastarfssvið þar sem stofnun getur veitt þjónustu sem skilar ekki hagnaði beint (og kann jafnvel að valda tapi) en skapar umtalsvert rekstrarvirði og því mikilvæg fyrir starfsemina í heild.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

SAMEIGINLEG ÁKVÆÐI

1. gr.

Efni

Í þessari reglugerð er mælt fyrir um reglur sem tilgreina:

- a) við hvaða aðstæður og skilyrði hægt er að fresta greiðslum á sérstökum eftiráframlögum skv. 3. mgr. 104. gr. tilskipunar 2014/59/ESB,
- b) forsendurnar sem ákvarða starfsemi, þjónustu og rekstur sem um getur í 35. lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2014/59/ESB,
- c) forsendurnar sem ákvarða starfssvið [áður viðskiptasvið] og tengda þjónustu sem um getur í 36. lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2014/59/ESB.

Skilastjórnvald sem aðildarríki tilnefnir í samræmi við 3. gr. tilskipunar 2014/59/ESB skal beita þessum reglum.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „frestunartímabil“: tímabil allt að sex mánuðum,
- 2) „starfsemi“: skipuleg starfsemi, þjónusta eða rekstur sem stofnun eða samstæða veitir þriðju aðilum, án tillits til innra skipulags stofnunarinnar,
- 3) „starfssvið“: skipuleg starfsemi, ferlar eða aðgerðir sem stofnanir eða samstæður þróa fyrir þriðju aðila til að ná fram markmiðum fyrirtækisins.

II. KAFLI

FRESTUN Á EFTIRÁFRAMLÖGUM

3. gr.

Frestun á sérstökum eftiráframlögum

1. Skilastjórnvald getur veitt frestun á eftiráframlögum sem um getur í 3. mgr. 104. gr. tilskipunar 2014/59/ESB ef stofnun fer fram á það. Sú stofnun skal veita allar upplýsingar sem skilastjórnvöld telja nauðsynlegar til að framkvæma mat á áhrifum greiðslu sérstakra eftiráframlaga á fjárhagsstöðu þess. Skilastjórnvald skal taka tillit til allra upplýsinga sem eru aðgengilegar lögbærum landsyfirvöldum til að ákvarða hvort sú stofnun uppfyllir skilyrðin fyrir frestun sem um getur í 3. mgr.

2. Skilastjórnvald skal meta, þegar það ákvarðar hvort sú stofnun uppfyllir skilyrðin fyrir frestun, áhrifin sem greiðsla sérstakra eftiráframlaga hefði á gjaldfærni og lausafjárstöðu þeirrar stofnunar. Ef sú stofnun er hluti af samstæðu skal matið einnig taka til áhrifa á gjaldfærni og laust fé samstæðunnar í heild.

3. Skilastjórnvald getur frestað greiðslu sérstakra eftiráframlaga ef það kemst að þeirri niðurstöðu að greiðslan leiði til einhvers af eftirfarandi:

- a) að líklegt sé að innan næstu sex mánaða verði brot á lágmarkskröfum um eiginfjárgrunn stofnunarinnar sem sett er fram í 92. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 ⁽²⁾,
- b) að líklegt sé að innan næstu sex mánaða verði brot á lágmarkskröfu um lausafjárþekju stofnunarinnar sem sett er fram í 1. mgr. 412. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 og tilgreind í 4. gr. framseldrar reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/61 ⁽³⁾,
- c) að líklegt sé að innan næstu sex mánaða verði brot á sértækri kröfu varðandi lausafjárstöðu stofnunarinnar sem sett er fram í 105. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB ⁽⁴⁾.

4. Skilastjórnvald skal takmarka frestunartímabilið að því marki sem þurfa þykir til að komast hjá áhættu að því er varðar fjárhagsstöðu þeirrar stofnunar eða samstæðu hennar. Skilastjórnvald skal fylgjast reglulega með því hvort skilyrðin fyrir frestun sem um getur í 3. mgr. séu enn uppfyllt meðan á frestunartímabilinu stendur.

5. Skilastjórnvald getur endurnýjað frestunartímabilið, ef sú stofnun fer fram á það, komist það að þeirri niðurstöðu að skilyrðin fyrir frestun sem um getur í 3. mgr. séu enn uppfyllt. Þessi endurnýjun skal ekki vara lengur en í sex mánuði.

4. gr.

Mat á áhrifum frestunar á gjaldfærni

1. Skilastjórnvald skal meta áhrif greiðslu sérstakra eftiráframlaga á lögbundna eiginfjárstöðu stofnunarinnar. Það mat skal innihalda greiningu á áhrifunum sem greiðsla sérstakra eftiráframlaga mundi hafa á það hvort stofninin uppfyllti lágmarkskröfur um eiginfjárgrunn eins og sett er fram í 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

2. Að því er varðar þetta mat skal draga fjárhæð eftiráframlaganna frá stöðu vegna eiginfjárgrunns stofnunarinnar.

3. Greiningin sem um getur í 1. mgr. skal a.m.k. taka til tímabilsins fram til skiladagsetningar næstu skýrslugjafar um kröfur vegna eiginfjárgrunns sem settar eru fram í 3. gr. framkvæmdarreglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 680/2014 ⁽⁵⁾.

5. gr.

Mat á áhrifum frestunar á laust fé

1. Skilastjórnvald skal meta áhrif greiðslu sérstakra eftiráframlaga á lausafjárstöðu stofnunarinnar. Það mat skal innihalda greiningu á áhrifunum sem greiðsla sérstakra eftiráframlaga hefði á getu stofnunarinnar til að uppfylla kröfur um lausafjárþekju eins og kveðið er á um í 1. mgr. 412. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og tilgreint í 4. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) 2015/61.

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 frá 26. júní 2013 um varfæmiskröfur að því er varðar lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 (Stjttíð. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 1).

⁽³⁾ Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/61 frá 10. október 2014 um viðbætur við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 að því er varðar lausafjárþekjukröfu fyrir lánastofnanir (Stjttíð ESB L 11, 17.1.2015, bls. 1).

⁽⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB frá 26. júní 2013 um aðgang að starfsemi lánastofnana og varfæmisseftirlit með lánastofnunum og verðbréfafyrirtækjum, um breytingu á tilskipun 2002/87/EB og um niðurfellingu á tilskipunum 2006/48/EB og 2006/49/EB (Stjttíð. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 338).

⁽⁵⁾ Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 680/2014 frá 16. apríl 2014 um tæknilega framkvæmdarstaðla að því er varðar skýrslugjöf stofnana til eftirlitsyfirvalda samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 (Stjttíð. ESB L 191, 28.6.2014, bls. 1).

2. Að því er varðar greininguna sem lýst er í 1. mgr. skal skilastjórnvald bæta ústreymi lausafjár, sem jafngildir 100% af fjárhæðinni sem greiða skal á tímupunktinum þegar greiðsla sérstakra eftiráframlaga fellur í gjalddaga, við útreikning á hreinu ústreymi lausafjár eins og sett er fram í 1. mgr. 20. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) 2015/61.
3. Skilastjórnvald skal einnig meta áhrif slíks ústreymis sem fastsett er skv. 2. mgr. á hinar sértæku kröfur um lausafé sem settar eru fram í 105. gr. tilskipunar 2013/36/ESB.
4. Greiningin sem um getur í 1. mgr. skal a.m.k. taka til tímabilsins fram til skiladagsetningar næstu skýrslugjafar um kröfur um lausafjárþekju sem settar eru fram í 3. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) nr. 680/2014.

III. KAFLI

FORSENDUR SEM VARÐA ÁKVÖRÐUN UM NAUÐSYNLEGA STARFSEMI OG KJARNASTARFSSVIÐ

6. gr.

Forsendur sem varða ákvörðun um nauðsynlega starfsemi

1. Starfsemi skal teljast nauðsynleg ef hún uppfyllir hvort tveggja eftirfarandi:
 - a) stofnun annast starfsemi fyrir þriðju aðila sem eru ekki tengdir stofnuninni eða samstæðunni og
 - b) líklegt er að hin skyndilega röskun á þeirri starfsemi hefði veruleg neikvæð áhrif á þriðju aðilana, ylli smitáhrifum eða græfi undan almennu trausti á markaðsaðilum vegna kerfislegrar þýðingar starfseminnar fyrir þriðju aðila, og kerfislegrar þýðingar stofnunarinnar eða samstæðunnar við að annast starfsemina.
2. Stofnunin og skilastjórnvaldið skulu, þegar þau meta veruleg neikvæð áhrif á þriðju aðila, kerfislega þýðingu starfseminnar fyrir þriðju aðila og kerfislega þýðingu stofnunarinnar eða samstæðunnar sem annast starfsemina, taka tillit til stærðar, markaðshlutdeildar, ytri og innri tengsla, flækjustigs og starfsemi stofnunarinnar eða samstæðunnar sem nær yfir landamæri.

Forsendurnar fyrir matið á áhrifunum á þriðju aðila skulu a.m.k. innihalda eftirfarandi þætti:

- a) eðli og umfang starfseminnar, hnattrænt, landsbundið eða svæðisbundið umfang, magn og fjölda viðskipta, fjölda viðskiptavina og mótaðila, fjölda viðskiptavina sem hafa stofnunina sem sinn eina eða helsta bankaþjónustuaðila,
 - b) mikilvægi stofnunarinnar á staðarvettvangi, svæðisbundnum vettvangi, landsbundnum vettvangi eða evrópskum vettvangi, eins og við á fyrir viðkomandi markað. Hægt er að meta mikilvægi stofnunarinnar á grundvelli markaðshlutdeildar, innbyrðis tengsla, flækjustigs og starfsemi sem nær yfir landamæri,
 - c) tegund viðskiptavina og hagsmunaaðila sem starfsemin hefur áhrif á, til dæmis en ekki takmarkað við almenna viðskiptavini, fagviðskiptavini, millibankaviðskiptavini, miðlægar stöðustofnunarstöðvar og opinbera aðila,
 - d) mögulega röskun á starfsemi markaða, innviða, viðskiptavina og opinberrar þjónustu. Einkum getur matið tekið til áhrifa á seljanleika á viðkomandi mörkuðum, áhrifa og umfangs röskunar á atvinnurekstur viðskiptavina, sem og lausafjárþarfar til skamms tíma, skynjanleika gagnvart mótaðilum, viðskiptavinum og almenningi, viðbragðsgetu og viðbragðshraða viðskiptavina, mikilvægis hvað varðar starfsemi annarra markaða, áhrifa á seljanleika, rekstur og uppbyggingu annarra markaða, áhrifa á aðra mótaðila sem tengjast helstu viðskiptavinum og víxltengingu starfseminnar við aðrar þjónustugreinar.
3. Starfsemi sem er nauðsynleg fyrir raunhagkerfi og fjármálamarkaði skal teljast hæf til staðgöngu ef önnur starfsemi getur komið í stað hennar á ásættanlegan hátt og innan hæfilegs frests, og með því móti verði komist hjá kerfislægum vandamálum fyrir raunhagkerfið og fjármálamarkaðina.

Við mat á annarri starfsemi sem gæti komið í staðinn skal taka tillit til eftirfarandi forsendna:

- a) uppbyggingar markaðarins fyrir þá starfsemi og að staðgönguveitendur séu til staðar,
- b) getu annarra veitenda með tilliti til hæfni, krafna um að gegna sambærilegri starfsemi, og hugsanlegra aðgangs- eða útbreiðsluhindrana,
- c) hvata annarra veitenda til að taka þessa starfsemi að sér,
- d) tímans sem notendur þjónustu þurfa til að flytja sig til nýs þjónustuveitanda og kostnaðarins við þann flutning, tímans sem það tekur aðra samkeppnisaðila að taka starfsemina að sér og hvort sá tími sé nægur til að koma í veg fyrir verulega röskun sem fer eftir tegund þjónustu.

4. Þjónusta telst nauðsynleg ef röskun á henni getur valdið alvarlegri hindrun eða framkvæmd á einni eða fleiri nauðsynlegri starfsemi. Þjónusta telst ekki nauðsynleg ef annar veitandi getur innt hana af hendi innan hæfilegs tímaramma í sambærilegum mæli að því er varðar viðfang hennar, gæði og verð.

5. Röskun á starfsemi eða þjónustu skal samanstanda af starfsemi og þjónustu sem ekki er lengur veitt í sama mæli, við sambærileg skilyrði og af sambærilegum gæðum, nema breytingin hvað varðar veitingu viðkomandi starfsemi eða þjónustu eigi sér stað með skipulegum hætti.

7. gr.

Forsendur sem varða ákvörðun um kjarnastarfssvið

1. Starfssvið og tengd þjónusta sem endurspeglar mikilvægar tekjulindir, hagnað eða rekstrarvirði til handa stofnun eða samstæðu, sem stofnun er hluti af, skulu teljast kjarnastarfssvið.

2. Kjarnastarfssvið skulu auðkennd á grunni innra skipulags stofnunar, stefnumörkunar hennar sem fyrirtækis og hve mikið þessi kjarnastarfssvið leggja af mörkum til fjárhagslegrar afkomu stofnunarinnar. Vísendingar um kjarnastarfssvið ná yfir, en eru ekki takmarkaðar við, eftirfarandi:

- a) tekjur sem verða til hjá kjarnastarfssviðum sem hundraðshluti af heildartekjum,
- b) hagnað sem verður til hjá kjarnastarfssviðum sem hundraðshluti af heildarhagnaði,
- c) arðsemi eigin fjár eða eigna,
- d) heildareignir, tekjur og hagnað,
- e) viðskiptamannagrunn, landfræðilega dreifingu, vöruheiti og rekstrarleg samlegðaráhrif starfsemi sviðsins við aðra starfsemi samstæðunnar,
- f) áhrif á kostnað og hagnað af því að kjarnastarfssvið er lagt niður ef sviðið er uppspretta fjármögnunar eða lausafjár,
- g) vaxtarhorfur kjarnastarfssviðsins,
- h) áhugi samkeppnisaðila á starfsemi sviðsins sem mögulegum yfirtökukosti,
- i) markaðsmöguleika og rekstrarvirði.

Væntar framtíðartekjur, vaxtarhorfur og rekstrarvirði geta komið til greina við auðkenningu á kjarnastarfssviði þegar þessi atriði eru studd sennilegum, skjalfestum spám þar sem settar eru fram forsendurnar sem þau byggjast á.

3. Kjarnastarfssvið geta treyst á starfsemi sem skapar í sjálfu sér ekki beinan hagnað fyrir stofnunina en sem styður kjarnastarfssvið stofnunarinnar og stuðlar með því óbeint að hagnaði hennar.

IV. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI

8. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 2. febrúar 2016.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.
